

[Indenrigsministeren]

mill. kr., og Københavns kommune, som man af andre grunde herinde har veneration for, vinder ikke mindre end 120 mill. kr.

Jeg kender godt socialdemokratiets argumentation imod, at vi bruger de ændrede kriterier til at klare disse problemer med, men det har dog betydet, at kriterier, som hr. Henning Rasmussens parti gerne ville have ændret gennem de senere år – altså væk fra de sociale kriterier, væk fra arbejdsløshed, spørgsmålet om pris- og lønindregning i systemet – er indgået, og det må man i hvert tilfælde kunne hilse med glæde.

Så jeg synes alt i alt, vi må sige – hvis jeg må have lov til at rose regeringen – at det faktisk er lykkedes os at flytte mange penge rundt i systemet, at opnå noget socialpolitisk rigtigt, som jeg tror vi meget bredt herinde er enige om, samtidig med at de økonomiske problemer, der måtte blive for kommunerne, bliver af en så utrolig lille størrelsesorden, som der her er tale om. Og når vi op på mere end de 0,3 pct., så er regeringen altså indstillet på at yde hjælp til disse kommuner med de 200 mill. kr., som er omtalt i lovforslaget.

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren sagde, at hun mente, at socialdemokratiet var enig med regeringen om hele denne omlægning. Jeg ved ikke, hvor indenrigsministeren kan have fået det indtryk fra. Det kan i al fald ikke være fra, hvad der er sagt fra denne talerstol, hverken ved førstebehandlingen eller her ved andenbehandlingen.

Så bruger indenrigsministeren som argument, at vi også er enige i, at dispositionsbeføjelser og økonomisk ansvar skal høre sammen. Det princip har vi da ikke noget imod, men det kommer sandelig an på, hvordan det gennemføres, om det gennemføres på en måde, der er forsvarlig over for de svage kommuner, om det gennemføres på en måde, der ikke stiller de stærke kommuner endnu bedre, end de er stillet i øjeblikket. Faktum er, at det mål opnås ikke.

Jeg nævnte under førstebehandlingen, at tager vi de 33 kommuner her i landet, der har et skattetryk på under 16 pct., vil skatten i 23 af disse 33 kommuner kunne sættes ned svarende til et beløb på ca. 100 mill. kr., og så er jeg ikke særlig imponeret af, at tæller

man sammen for de 40 svageste kommuner, så får de tilført 52 mill. kr. Når det er sådan, at 23 af de stærkeste kommuner får tilført 100 mill. kr., så er forslaget skævt, simpelt hen.

Jeg nævnte også under førstebehandlingen, at tager vi kommunerne i Århus amt, hvor det gennemsnitlige skattetryk er højest, nemlig 19,3, en hel procent over det gennemsnitlige, så vil 16 af de 26 kommuner i amtet lide tab ved dette her. Tager man et par andre amter, der ligger nøjagtig 1 pct. under landsgennemsnittet i gennemsnitligt skattetryk, så vil hovedparten af de kommuner få en lettelse i deres skat ved denne omlægning. Ministerens talmateriale dokumenterer, at skævhederne bliver større i kraft af den omlægning, der her bliver gennemført.

Men jeg synes næsten, det værste er, at den holdning, man indtager i dag, må betyde, at man er godt tilfreds med den byrdefordeling, med den udligningsordning, der er i dag, til trods for at den betyder, at man i de svageste kommuner her i landet har et skattetryk, der er 50–60 pct. hårdere end i de stærkeste kommuner. Det er åbenbart tilfredsstillende, og det ønsker man ikke at rette op på.

Jeg lader mig ikke genere af, at indenrigsministeren igen bruger det argument, at vi må være glade for, at man imødekommer os med hensyn til at lade de sociale kriterier få større vægt i byrdefordelingen. Det lader jeg mig ikke imponere af. For hvorfor gør man det? Ikke for at rette op på bestående skævheder, men for at lappe på nye skævheder, som regeringen samtidig skaber med den anden lovgivning.

Ole Vig Jensen (RV):

Når man lytter til hr. Henning Rasmussens indlæg og også til hr. Agerschous noget kritiske indlæg, så er det selvfølgelig interessant at læse betænkningen, hvor begge partier giver udtryk for, at her er vi på rette vej. SF går så langt som til at sige, at dette her burde have været foreslået for længst. Det, man blot er imod, er altså, at der samtidig sker en omlægning af finansieringen fra 1987. Det vil altså sige, at hovedindholdet i dette lovforslag, herunder også i socialministerens, er de to partier faktisk enige i. Og når man taler om, at dette her skaber urimeligheder for de dårligst stillede kommuner, så